

Suru

Sävellys ja sanat Mikko Perkoila

© Manus

"Valmistellessani ensimmäistä lastenlevyäni jossain vaiheessa tuli tunne että kokonaisuus on turhan pirteä. Ikään kuin elämässä olisi vain hassuja asioita. Oudolta tuntuu sekin että ihmistä lohdutetaan sanomalla: Älä sure! Juuri kun pitäisi surra loppuun ja rauhassa."

Su - ru hii - pii sy - dä - meen, vii - pyy het - ken ja
läh - tee pois. Ei löy - dä paik - kaa py - sy - vää,
sik - si se on - kin su - ru. Ei pa - haa kel - le -
kään se tee. Ei rie - mui - ta - kaan ai - na voi .
An - na ai - kaa het - ki - nen, taas mat - kaa jat - kaa su - ru.
Se voi tul - la mel - kein mis - tä vain, sil - lä on niin mon - ta
hah - mo - a: sär - ky - nyt sä - vel, hii - pu - va hiil - los,

A⁷ dm A⁷ dm 3 gm dm A⁷

har - maa mum - mo, ko - di - ton koi - ra, pu - don - nut leh - ti, pöi - lön huu - to

gm⁷ A⁷ dm

Ja meis - sä kai - kis - sa jos - kus a - suu su - ru. Se sa - laa hii - pii

A⁷ dm A⁷ dm

sy - dä - meen, vii - pyy het - ken, läh - tee pois. Su - ru.



SURU

Suru hiipii sydämeen,
viipyy hetken ja lähtee pois.
Ei löydä paikkaa pysyvää.
Siksi se onkin suru.

Ei pahaa kellekään se tee,
ei riemuitakaan aina voi.
Anna aikaa hetkinen,
taas matkaa jatkaa suru.

Se voi tulla melkein mistä vain,
sillä on niin monta hahmoa:
särkynyt sävel, hiipuva hiillos,
harmaa mummo, koditon koira,
pudonnut lehti, pöllön huuto.
Ja meissä kaikissa joskus asuu suru.

Se salaa hiipii sydämeen,
viipyy hetken ja lähtee pois.
Suru.